

Retlingslinjer for Arbejdet i Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse.

Udarbejdet af Fællesstyrelsen paa
dens Møde den 14. Sept. 1916.

Dansk Kvindesamfunds Formaal er:

a. at udvikle og dygtiggøre Kvinder til den fuldmyndige Borgers Ansvar og Arbejde.

Efter at Kvinderne ved Juni grundloven af 1915 har opnaaet politisk Borgerret, bør D. K. mere end nogensinde før rette sine Bestræbelser mod at give Kvinder Lejlighed til at erhverve de nødvendige Kundskaber med Hensyn til sociale og politiske Forhold, som det er enhver fuldmyndig Borgers Pligt at tilegne sig.

D. K.s Bestræbelser bør dog fremdeles, som hidtil ogsaa gaa i Retning af at skaffe Kvinder Adgang til at erhverve den huslige Indsigt og Dygtighed, uden hvilken de ikke vil kunne udfylde deres Stilling i Samfundet som Husmødre og Mødre, thi samtidig med at fastholde Kravet om fri Bane for Kvinders Evner i enhver Retning, erkender D. K. som altid, at Hjemmet er Kvindens naturlige Virkefelt, og at det er ud fra sine Erfaringer her, at hun hovedsagelig vil komme til at præge Samfundet baade kommunalt og politisk.

b. at arbejde for Gennemførelsen af Kvinders fulde Ligestilling med Mænd i Familie, Samfund og Stat.

D. K.s Bestræbelser til Fremme af Kvinders Ligestilling bør gaa i Retning af at fjerne af vor Lovgivning alle kunstige Skel mellem Mænd og Kvinder.

D. K. bør saaledes kræve, at Kvinder skal have

1/ samme Adgang som Mænd til at beklæde Embeder, Stillinger, Hverv og Værdigheder.

2/ samme Arbejdsbetingelser som Mænd, baade i Henseende til Løn og Forfremmelser overalt, hvor samme Uddannelse og samme Arbejdsydelse kræves.

3/ samme Ret til at løse Næringsbevis uanset gift eller ugift Stand.

4/ samme Indfødsret uanset gift eller ugift Stand.

5/ samme Ret til at svare selvstændig Skat af Formue og Indtægt, uanset gift eller ugift Stand.

Dansk Kvindesamfund bør endvidere kræve, at Familieretten ændres saaledes, at der tildeles Hustruen under en eller anden Form økonomisk Selvstændighed, og Moderen samme Raadighed med Hensyn til Børnene som Faderen.

c. at forbedre Kvinders og Børns Kaar, særlig ad Lovgivningens Vej.

D. K.s Bestæbelser bør gaa i Retning af, at der i Loven indføres Bestemmelser, som i videre Udstrækning, end Tilfældet er nu, sikrer Kvinder mod voldelige Overgreb af Mænd.

Opmærksomheden bør fornemmelig rettes imod den Overlast, Kvinder og Børn er udsat for fra Sædelighedsforbrydere. — Saadanne Forbrydelser maa i Tilfælde af fuld Tilregnelighed kræves straffede efter Fortjeneste og i Tilfælde af, at Gerningsmanden er utilregnelig eller halv tilregnelig maa han uskadeliggøres ved at tages i Forvaring i et Kriminalasyl. Kravet om Oprettelsen af Kriminalasyler her i Landet er tidligere rejst af Dansk Kvindesamfund og maa vedblive at rejses, indtil dette Savn er afhjulpel. Ligeledes maa Dansk Kvindesamfund for at værne Kvinder og Børn kræve, at Staten tager i sin Haand Oprettelsen af det nødvendige Antal Drankerasyler, hvor de Ægtefæller, som paa Grund af Drukkenskab nedbryder Hjemmet, kan tvangsindlægges, til de er helbredede, saaledes at Hjemmene befries for en tung Byrde, og det hindres, at Afkommet saa hyppigt, som Tilfældet nu er, fødes til Verden, mærket af Forældrenes Last.

D. K. bør med Hensyn til Forbedring af Børns Kaar arbejde ud fra det Synspunkt, at det er i Samfundets egen Interesse at drage Omsorg for, at intet Barn vanrøgtles eller værgeløs udsættes for Mishandlinger, det være sig fra Forældres, Plejeforældres eller Arbejdsgiveres Side. D. K. bør derfor forlange, at der her i Landet indføres en kyndig og betryggende Kontrol med alt Børnetilsyn, og at dette lægges i Hænderne paa Personer, som har den fornødne Sagskundskab og Interesse til at kunne gøre Fyldest i denne Gerning, der ikke bør betragtes kun som en Sidevirksomhed men som en Livsgerning.

Moderskabet og Forslag til dets Værn og Pleje.

(Af Distriktsjordemoder
Jensine Thorgils).
(Fortsat).

III.

Med Gennemførelsen af en tidsvarende Jordemoderuddannelse vil meget være vundet. Men det er langt fra nok, at de Kvinder, der skal tilse og hjælpe de fødende, faar den Uddannelse, der kræves. De fødende Kvinder selv maa oplyses om alle Grene af Moderskabet. Man stræber at give os almenmenneskelig Oplysning. Det er godt og rigtigt. Vi Kvinder er jo Mennesker saa vel som Mændene, og vi bør selvfølgelig udruste os saa godt som muligt til at kunne være med til at løse de almenmenneskelige Opgaver.

Men vore særlige Opgaver, vore rent kvindelige Opgaver, har man hidtil kun bekymret sig lidt om. Og med Hensyn til vor højeste kvindelige Opgave: Moderskabet, har man helt undladt at oplyse os. Og dog er der næppe noget andet Omraade af vort Liv, hvor det er saa farligt, saa skæbneafgørende at være uvidende.

Vor Uvidenhed om seksuelle Forhold, om Svangerskab og Fødsel, Barslepleje og Barnepleje, om de Farer, der her truer, og om Vejene og Midlerne til deres Afvendelse, har kostet en umaadelig Sum af Lidelser, og Tusinder og